לעילוי נשמת הר׳ אברהם יוסף שמואל אלתר בן הר׳ טוביה ז״ל

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

Shabbos Parshas Shoftim - שבת קודש פרשת שופטים
August 10, 2002 - ב׳ אלול תשס״ב

לכל זמן ועת .....(Monsey, NY)

הדלקת נרות- 7:47 * שקיעה/יום השבת - 8:03
זמן קריאת שמע/מ״א - 8:55 צאת הכוכבים/מעריב- 8:53
זמן קריאת שמע/גר״א - 9:31 לשיטת רבינו תם - 9:15
*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו .... ובערת הרע מקרבך וכו׳ (יז-ז)

איתא בפירוש המשניות להרמב״ם (סנהדרין ז-ג) העדים הם שממיתים בידים איזו מיתה שתהיה, לפי שאותו הדבר (מעשה החטא) אצלם אמת שהשיגוהו בחושיהם וכו׳ שאין אנו יודעים אלא מה ששמענו מהם, ולפיכך צוה השי״ת שיהיו העדים ממונים על הענין עכ״ל.

וכתב **הגמו״ר משה שטרנבוך שליט״ט, בס׳ טעם ודעת**, דבר נפלא, כי מי שמצוי בסביבתו עוברי עבירה, ורואה אותם תמיד במעשיהם החוטאים, מתרגל הוא בזה ושוב אין הדבר חמור אצלו כ״כ. לזה אמר הכתוב ״ובערת הרע מקרבך״, ומכוון בזה מה שיד העדים תהיה בהם בראשונה, כי העדים אשר ראו את החטא, נסתגלו בנפשם לזה החטא ועליהם לסקול את החוטא כדי שישרישו בלבותם את חומרת החטא. לכן דיבר הכתוב אל העדים שהם יקיימו ה״וסקלו״, ואז ״ובערת הרע מקרבך״ - דהיינו מקרב העדים. דלאחר שראו שעוברים עבירה חמורה, הוקל אצלם חומר החטא, ולכן נצטוו שבידיהם יסקלו ויבערו בזה הרע מקרבם.

והוסיף, שדבר זה יסוד גדול לאותם אנשים שמצויים בין עוברי עבירה ומחללי שבת, ותדיר רואים אותם חוטאים ואינם נענשים, שראוי לשנן שדינם כעובדי כוכבים, וחומרת העבירה שהיא בסקילה, כדי שלא ישפיע עליהם להקל ח״ו בחומר האיסור.

מי האיש הירא ורך הלבב ... ולא ימס את לבב אחיו כלבבו וגו׳ (כ-ח)

פרש״י למה נאמר כאן ״ויספו השטרים״? מוסיפין זה על דברי הכהן וכו׳

***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***

שמע ישראל...אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם (כ-ג)

The *Torah* divides its warning into four categories: *"Let not your hearts soften, fear not, do not panic, and do not be terrified before them."* Why do we need four separate admonitions reminding us not to be frightened about the upcoming war?

R' Yerucham Levovitz ZT"L explains that it is well known that every battle with external enemies flows from the battle with the internal enemy. Proportional to the conquest of our *Yetzer Hara* will be the victory over our enemies. Thus, the *Torah* is speaking homiletically, teaching us that the battle with evil is constant and never-ending. It is present at every stage of our lives, and everywhere we turn. Every move is an opening for evil, demanding vigilance and as a result, each situation deserves a separate warning. We live with the illusion that if we can set ourselves up comfortably, assuring our physical welfare, we can rest comfortably with the knowledge that we have nothing to fear. Nothing can be further from the truth. Our greatest enemy lies within. He has infiltrated our defenses. He has become one with us and we no longer are disgusted by his presence. It is here that our lives need work and repair. *"Let not your hearts soften, fear not, do not panic, and do not be terrified before them."* At a time when our enemies from without are growing ever-stronger, it is time for us to remember where the real battle is fought.

הוא היה אומר.....

R' Shmelke of Nickolsburg ZT"L would say:

"On the wall of my *beis din* hangs a knapsack and staff as if to say: This Rabbi is beholden to no one. Should I lose this position I will pack my bag, take up my staff and move elsewhere, rather than compromise my values."

A Wise Man once said:

"It's frustrating when you know all the answers but nobody bothers to ask you the questions!"

R' Levi Yitzchok of Berditchev ZT"L (Kedushas Levi) would say:

"לא תקים לך מצבה: The word ״מצבה״ comes from the root meaning constant and permanent. Do not look at this world as an end unto itself. Regard it only as a passageway and a preparation for the World to Come."

לעילוי נשמת הגמו״ר אברהם יעקב פאם זצוק״ל-נפ׳ כח׳ מנחם אב תשס״א

For all inquiries and הערות, please call 845-282-9081 or E-mail: TorahTavlin@aol.com

כהן מדבר ושוטר משמיע וזה שוטר מדבר ושוטר משמיע עכ״ל.

ומסביר כאן **הגמו״ר יצחק זילברשטיין שליט״א, בס׳ טובך יביעו,** שלא רק לגבי משוח מלחמה נצטווה בני ישראל שלא להמיס את לבב אחיו. גם יהודי הנכנס לבית המדרש ומתחיל לדבר דברים בטלים ושטויות, ומבטל את הלומדים מלימודם, גם עליו נאמר ״ולא ימס את לבב אחיו כלבבו.״

וביותר יש להזהיר את המלמדים בחדרים ההולכים באמצע היום לסדר את חשבונותיהם בבנק או ניגשים לסידורים אחרים, והנה תמה ההפסקה והמלמד עדיין לא חזר לתלמידיו. הרי מכאן רואים ולומדים הילדים קטנים שחשבונות הבנק חשובים עוד יותר לרבם מלימוד התורה, והדבר נחרט בלבבם. עי״ז המלמד ממיס את לבם הטהור של ילדי בני ישראל, ומלמד אותם דברים שלא היו צריכים ללמוד.

והוסיף ע״ז עוד, שלאחרונה פשה בינותינו גם הנגע שקוראים ״פלאפון״. וצריך לדעת שמלמד תינוקות של בית רבן המשאיר את המכשיר שלו במצב של ״זמין״, ומקבל שיחות בעת השיעור, עליו נא׳ ״ארור עושה מלאכת ה׳ רמיה״!

מעשה אבות....סימן לבנים

לא תטה משפט לא תכיר פנים וכו׳ (טז-יט)

As in many Jewish communities of old, the residents of Homil had the custom of visiting the local cemetery on certain auspicious occasions. **R' Isaac of Homil ZT"L,** would also conduct his own pilgrimage to visit the gravesites of his predecessors. One year, it was already growing late when R' Isaac began his rounds, accompanied by the cemetery caretaker. At the very end of the cemetery, in the newer section where the most recently deceased were interred, the Rabbi paused in front of an obviously new marble monument. Bending down, he read the inscription to make sure it was the one he was looking for before nodding his head slightly.

"Quickly!" he suddenly called to the caretaker. "Run to town and bring an ax." The caretaker did as he was told, and a few minutes later he was back. "Now I want you to obliterate everything it says here," the Rabbi instructed him. "Take off all the words of praise, all the flowery eulogies and tributes. Leave nothing but the name of the deceased and the date he died."

The caretaker hesitated, frozen in place. But R' Isaac was insistent. "Please, just do what I tell you," he implored him. With trembling hands the caretaker lifted the ax and demolished the engraving, erasing the litany of good deeds the deceased had accomplished during his lifetime. When the deed was done, a look of satisfaction could be seen on the face of the Rabbi.

The news of what had happened quickly spread throughout Homil. R' Isaac was forced to explain himself. "Thank G-d I was able to do an act of kindness for a Jewish soul," the *Rov* announced. This just brought on more questions. "A few weeks ago," he began, "A simple Jew passed away. His funeral was small and unassuming. Like many others, despite the fact that he wasn't particularly learned or saintly, he was a warm-hearted Jew who had many *mitzvos* to his credit. On the other hand, he also occasionally faltered like everyone else. After he died, his soul went up to the Heavenly Court, where his good deeds and bad deeds came under intense scrutiny. The judgment was about to be issued when, all of a sudden, an angel stood up holding a shiny, white, marble tablet. It was the tombstone that the man's children had erected over his grave. The lengthy inscription described a lifetime of devoutness and piety, which, in reality, was only a fabrication. The Heavenly Court was disturbed by this miscarriage of justice."

"Today, I did a very great favor for the soul of the departed," R' Isaac concluded. "When all of the undeserved words of praise were erased, the Heavenly Court ruled that the man's soul could now receive the true reward it was legitimately entitled to!"

TORAH GEMS

שפטים ושטרים תתן לך .... לא תטע לך אשרה כל עץ וכו׳ (טז-יח׳כא׳)

The Sages equate appointing an unqualified judge to preside over issues of judicial importance with an *asherah,* a tree that was worshipped for idolatry. What is the connection between these two?

R' Chaim Soloveitchik ZT"L explains: A regular idol is noticeable to all that it is an idol. Whoever sees it will easily be able to recognize that it is an idol and what its purpose is, and one must be very careful. But a tree that has been worshipped as an idol looks to the casual observer as if it is just an ordinary tree. It looks harmless. But looks can be deceiving for it is really an idol and is spiritually dangerous. Likewise, a judge who is not qualified. From the untrained and naive eye, he can appear very learned and even righteous. But because he is really not qualified or has certain character failings, he can be very dangerous. One needs to learn to be discerning for even those things that appear to be harmless can be very dangerous. Just like poison that is colorless and odorless. However, when placed in food, although the food does not appear harmful, it can inflict mortal damage. Similarly, there are many things that are detrimental to one's spiritual well-being that at first glance do not seem dangerous. When in doubt, consult a reliable *Torah* authority.